

"SVOBODA" (LIBERTY)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВІД ЧОГО МОСКАЛІ СИЛЬНІ.

Раз мій тато закликав старого дідуса, щоб той поставив йому піддаше. Старий розумів добре роботу сокирою як ніколи, тому він цілий провів у тій будові. Мене дали йому до помічника. Мали ми тієї роботи щось більше, як на день. Стали обидва на стрібі, бо був літо. Отже я мав нагоду наслухатися досить його оповідань про старовину.

Каже мені, було, що — 9—10 літ тому, як по селі рознеслася чума, що повз нині село будувати Москалі, а той і будувати квартирувати, та ще давати йому муситимуть їх годувати. Так і сталося.

Руський цар після військової допомоги Австрії бо проти неї збунтувалися. Мадари й зробили революцію в 1846 році. Тому Москалі пішли через Галичину на Мадарівину. В декотрих селах стояли вони по кілька днів, відпочивали по дзвінках і довгих походах. Та вже люди чинили, що коли жовніри квартирували у селі, то й дещо харчувалися зі своїх. Військо було не тільки піхотне, а й кіннота, коники. Кождий козак дає при те, щоб його кінь не був годуваний і марний, тому й крап, щоб свого коника годувати добре. Один господар мав конюшину недалеко за селом і боявся, щоб ті козаки не забрили, а тому пішов стерегти її вночі. Та сон його переміг. Він заліз у конюшню і заснув. Прийшов Москаль з посторонком, обернувся конюшню, а з нею й господаря. Потім усе він яких з 2000 кроків, а, прийшовши на міст, малої ріки та зі злости, що було затяжко, кинув конюшню з чоловіком у ріку й закликав, як то Москалі уміє. А сам пішов далі без конюшини.

Чоловік опинився зі своєю конюшиною в воді. А коли дізнався, в чім річ і чому він опинився в ріці, то нічого не казав, хоч конюшню свою страви, тільки подавав силу Москаля. Мені стало стало дивно, а такої сили. Тому питаю дідуса:

— Чи то правда, щоб той московський жовнір був такий сильний, щоб міг нести чоловіка разом з конюшкою?

Н. К.

Діло каже: так, вони сильні люди, бо дять добре. Коли вони закрутивалися в селі, заради дали розпорядок, що люди мусять те відкрито годувати. Господині приносили страву, куди й кидали. Одні приносили борщ, друга капуста, третя пиріг і т. д. Вони казали принести макітру, позавивави, все докучи й так їли. Коли господаині їли звернули увагу, що так не добре мішати всяку страву, бо вона не має смаку, то вони відповіли, що все їде в одно місце, то і може бути і відразу помішане. Через те вони такі сильні, — казав дідусь.

Та я й до сьогодні в те не можу повірити, щоб люди могли їсти таку саломку, хоч би і з найліпших трав. Та те мусить бути, що, шось і в тім мусить бути правди, коли діялося на теперішнє поступованнє народа руського. Колісь, як казав дідусь, мішали всяку страву й так їли, щоб були сильні. А тепер всім народам кажуть їзти до їх інтернаціональної комуністичної макітри. Хочуть помішати всі народи так, як те саломку з тих трав, щоб не було можна пізнати, де пиріг, каша, чи капуста, або голубчик. Так і з народом хочуть зробити таку мішанину, щоб не живинити і в силу зростати та свою команду їд не мати.

Несогрішний апетит і тепер вони мають. Але я не вірю, щоб ці нації світа хотили добровільно їзти в комуністичну макітру й дати з себе зробити „настощу“ мамалію. Ні, кождий наріз хоче свободи і так. За 14 літ до совітських републик ні одна, хочби найменша нація чи держава не прилучилася.

Кого червоні царі прилучили до совітів, то тим самим методами, що їх попередні царі зживали, себто кулями, багнетами, скорострілями й т. п. Комуністи таксамо ширять брутальність, всяке безправство, але лише червоні на імперію мають придумати. Та нехай знає Москва, що поновлені нею народи стерплять до часу, а всьому ковчею буде й скінчиться її безправство над гнобленими, а зарзом визволитися з її обіймів і той наріз, з которого я виїшов, наріз український.

Н. К.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

КОТРИ МОЖНА ВЖЕ ЗАМОВЛЯТИ В НАЙБІЛЬШІЙ КНИГАРНІ „СВОБОДА“.

Перша Книжечка (Бухвар), П. Матвійчука	41
Друга Книжечка (Читанка для П. класи), М. Матвійчука	46
Третя Книжечка (Читанка для III класи), М. Матвійчука	50
Четверта Книжечка (Читанка для IV класи), М. Матвійчука	50
Коротка Історія України, І. Крип'якевича	15
Мапа Історія України, І. Крип'якевича	15
Початкова Географія, з багатьох малюнками і картою, написав Степан Рудницький	75
Малій Катехизм християнсько-католицької релігії, укладено о. Іван Рудович	35
Біблійна Історія, старого і нового завіта, о. д-ра Ярослава Левинського	85
АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЯ на неділі, празники і дні святих цілого року, після уставу святої греко-католицької церкви. Опрацьований	75
Шкільний Співаник, Ф. Колесса	75

Замовлення разом з належністю слати на адресу:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

КНИЖКИ ДЛЯ ЖІНОК,

ЯКІ ХОЧУТЬ ВЧИТИСЯ ВАРИТИ І ПЕЧИ.

НОВА КУХНЯ вітамінова	1.75
ДОМАШНЯ КУХНЯ, або як варити і печи	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ КУХАР	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА КУХАРКА, практичні поради і пояснення в українській мові, як варити і печи на англійській мові	1.75

Замовлення разом з належністю слати на адресу:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

НОТИ! НОТИ! НОТИ!

УКРАЇНСЬКА ШУМКА, фортепианне соло, муз. В. Зентарського	50
УКРАЇНСЬКА ДУМКА, ч. 1, фортепианне соло, муз. В. Прискофського	65
СПОМНИКИ з ГР, думки і коломийки; скрипове соло в супр. фортепіано, музика В. Безкоровайного	35
СОЗНАННЯ ІЗНИЖКО, ВЕСІРЬ БІЗНІЖКО, три мелодії української пісні на фортепіано, муз. В. Зентарського	75
КОЗАК (Сторіччя наші дні), фортепианне соло, муз. С. Манюшка	50
ЗВУКИ УКРАЇНИ, збірник з 600 пісень під нотою, Дм. Андрицький	50
ЗВУКИ УКРАЇНИ, українські пісні під нотою на одній галасі і з повним текстом, зладив Дм. Андрицький, чотири зошити по 40 цит., всі пісні (100) в одній книжці	1.50
ЗАВІСНИСТІ КОЗАНЬСЬКІ, марш з опери „Мориморш“, фортепианне соло, муз. М. Лисенка	50
ЗАКУВАЛА ТА СІВА ЗОЗУЛЯ, фортеп. соло, муз. П. Нішинського	50
ДУВЧА В СІНЬХ СТОЛІА; 2. ОЙ ЗА ГАЕМ, ГАЕМ, фортепианне соло (дува легкі), згарм. М. Едельман	35
201 УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ на піано з словами, опр. 250	2.50
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ на піано з словами, зладив Василь Барвинський	1.00
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ на скрипку і піано, зладив М. Барвинський	1.00
СЕРЕНАДА (Віснєві пісні), скрипове соло, муз. М. О. Гавриловського з супроводом фортепіано	75
ДУМКА, скрипове соло і супр. фортеп. муз. М. О. Гавриловського	75
ПРЕЛОДИ ВАСИЛЯ БАРВИНСЬКОГО для фортепіано (5 композицій)	75
ТВОРИ на фортепіано Василя Барвинського (3 композиції)	75
Ч. 20. УКРАЇНСЬКІ МАРШІ на фортепіано, зладив Е. Турула	1.25
Ч. 22. УКРАЇНСЬКІ ТАНЦІ на фортепіано, зладив Е. Турула	1.25
Ч. 23. УКРАЇНСЬКІ ТАНЦІ на фортепіано, зладив Е. Турула	1.25

Цю замовити ноти на суму поналежності \$5.00, дістанте 10% опусту; поналежності \$5.00, 20% опусту. Замовлення разом з належністю треба слати на адресу:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

МОСКЕГОН, МІШ.

Цікаві відчуття.

Провісний комітет просив д-ра Скегара, який прибув сюди для відпочинку (вакацій), дати кілька відчуттів.

Д-р Скегар дав ряд відчуттів в такому порядку: 1) 28-го липня д-р Скегар дав відчуття своєї професії. Треба було чути такий відчуттє, що пізнати користь з нього. На загал відчутті д-ра Скегара слухаються з приємністю.

30-го липня д-р Скегар у Тренд Рендіс, Міш., дав відчуттє: Будучи в Україні в Америці. Відчуттє цей наші люди прийняли з одушевленням. Той самий відчуттє повторено 1-го серпня в нас у Москегон, Міш.

У цьому відчутті д-р Скегар говорив про Українців в Америці та в Канаді, себто на цілій континенті Північної Америки. Прелегент говорив, що початки нашої еміграції на сей континент можна чинити зперед 50 літ, а саму еміграцію можна поділити на ось такі групи: а) фармери; б) робітники по містах, майнах і лісах; в) недокінчені студенти. На загал кожний емігрант був такий, щоб заробити якусь невелику суму грошей і, повернувшись у родинне місце, поправити свою долю.

Та так не сталося через різні причини особисті, а також загальні, як Світова Війна, на якій обставини. Українська еміграція почала владштувати своє існування, як і інші народи, котрі тут у давню оселилися. Тепер приходять питання, і то вперше питання, що з нами ставиться за 25—30 до 50 — і т. д. чи маємо зникнути, втиснутися в американському морю, чи ні?

На континенті Північної Америки числені українців колись одного мільона. А що ми дотепер зробили? Та яка наша будучини?

Група (а), фармери, завели своє господарство й старілися досвідати тривку економічну підвалу свого існування, не лише особисто, а як у Канаді й національного. В Канаді на заході місцями дуже густо і

на широкіх просторах поклали українські оселі. Там задержана наша мова в цілості й гарній народній змичі.

Група (б) робітники, по містах, майнах і лісах успішні й дають здобути сяке-таке життєві й животино у індіно. Група (в), недокінчені студенти, частина з них рівножиди, дає, визнавши за фізичну працє, або, сказати, пропадає. Одні частина витрепаливши, завзявши, з твердим хребтом, що не зігнулися, добилися до ряду професій, і тому маємо лікарів, адвокатів, інженерів, хеміків та інших фахівців.

Маємо неоціненний здобуток три бурси ім. П. Могилу в західній Канаді: в Саскатуні, Едмонтоні та Вінніпегу. Там діти українських родичів не затратують свого українства, а навпаки, поширюють його.

Головним основним бурбул був Василь Свистуно і хоч не раз приходився й нерпкою знанати від наших людей, як уперто примаював до своєї мети. Сьогодні вже може бачити очі своєю труду.

Далі прелегент закликав, щоб наша молодіа була свідомо свого національного походження й як найбільшій вишукання щоб мали високо кваліфікованих професіоналістів.

У нас має бути а) Рідна Школа, початкова; б) вищий курс; в) історично-географічна література і т. д.

Говорили на відчутті для молоді 3-го серпня, д-р Скегар казав:

„Хочу до вас говорити без великої похми, який при родині стає ми були, або при скільні чані. Що я робив би колиб я мав тепер літ 15—18, а знав те, що тепер знаю? Я знав би, що життя не є рожи та жити кождий хоче. Життя є дуже тяжке для того, що замало не подбає за себе. То досягне професію, факт, тому жється гірше, а шасливі тільки ті, що зовсім нічого не знають.

Отже колиб я був тепер у вашому віці, я вибрав би собі професію або фак, підхожий моїм натурі та здібностям. Яку професію? а) Колиб я був го-віральний і то до того злочинний, то брав би адвокатуру; б) колиб я любив тільки правду, став би натуралістом; колиб в)

мав велику пам'ять, то став би медиком; г) коли рахував мені тільки легло, брав би інжені-рію; г) коли притягає би мене механізм, я хотів би бути техніком.

Наприклад, а вже в колегії! Бери два роки „Пре-Медіа“ тому, що це є призначення в цілому світі і отримай до всього іншого для мене дари. Тут ставлю за найважливіше на пер-шій точці своє здоров'я, що-би мій труд і труд моїх родичів чи приятелів не пропав.

а) Здоров'я, це добра лажина, здорова. Здержую гверість, не по навіть казати; омняго солодощі, пильную зуби, сплю соннаємше всім годі, завжди маю чисте білий й купів; б) займаюся легким спортом і при тім маю якісь коник (звичку) до збірків, от хочби повторних значків, або ріжні інші колекції; в) читаю українську літературу, красне письменство й поезію; г) інтересуюся оперою й драмою; д) став би добрим Українці-націоналістом та змича, би добрав свою мою й історію; е) скінчивши школу провадив би свій завод чесно й розумно, та поборював би пристрасті й помагав би своєму народові скільки в моїх силах; б) одружився тільки з Українкою, би мішанина не приносил добра.

Молодіа нагородила шановного прелегента д-ра Скегара олдесками ширю подяки. Треба, шановні читачі, повірити нашому комуністичному, щоб відчутті д-ра Скегара, а яких тільки кождий точі зібрани тут, є дуже цікаві й хочеться їх слухати.

К. Ружичський, секретар.

ПОДЯКА.

Я нижче підписаний член У. Н. Союзу складаю ширю подяку головному урядникам У. Н. Союзу за уделення мені допомоги в сумі \$100 з фонду допомогового.

Рівножидкую й урядникам відділу 319, що зяналися моєю справою.

Кичу до вас, Українці й Українки, вступаєте в член У. Н. Союзу і вписуйте свої дітей, бо це найбільша організація, котра дасть поміч у прикрім нещастю.

Михайло Лизогуб, член відділу 319 У. Н. Союзу, Нантико, Па.

Файна Невільницька.

„ЛУКІЯНІВКА“

(Спогади буюшої невільниці).

(Всі права застережені за авторкою).

Людина, що попадає до болшевицької в'язниці відразу відчуває на собі її „протетарські солодощі“. Болшевицькі розлиняють та кричать, аж липа з рота тече: „Наша в'язниця не карасє, а виправляє!“ Це дійсна правда, що вона „виправляє“ на життя, та лише не на цьому світі, а загробному. Правда, є такі, що виходять живими, після певного часу „виправлення“, але бувають такі, що такий не буде шкідливий для них, бо він уже „виправлений“ — він уже без сил й здоров'я, себто живий труп. Цього знесилення я по-ступовому умириню сприне комуністичний в'язничий режим, який викликає пачу і скре-тит зубів. Тому режиму не ві-тримую людина з найсильніши-ми нервами. Перша причина одержу. Людина на перші одержу 1 фунт хліба, а в дійсно-сти й фунт хліба нема. А хліб-ця по половині з дераляни-ми облітками. Ранком вже бачу, одержу цей хліб та чи-стий „кнплеток“, звичайно, без цукру. В першій годині одержу-ють в'язні сочевицю зупу по назві, а часами навіть з кін-ською головою. Одну миску на 8 осіб. В той час, не з'явив, Химко“, як на базарі, бо за-хопити три-чотири ложки, то

добре, а то й того не скопиш. У вечері знову „кнплеток“, так-що вистане по 2 склянки на особу, але його мало хто пе-бо з голодомним шлунок не до „кнплетку“. На цьому мені про-тетарської „виправниці“ закінчується. Тільки той із в'язнів „благодеїствує“, що од-ні раз на тиждень, чи на два тижні, має від родини харчову передачу, яку чекісти пере-полюють. А чи міг вже пере-полювати з Херсонщини чи інших віддалених місцевостей налі-жте отримати харчову під-тримку? Ні! — А як хто й о-тримав, так це були дуже не-часті випадки. Тому багато лю-дей правдиво пухли від голо-ду.

Друга причина хвороб — по-в'язні. Де була „во время о-днокічка“ — там тепер сидять 15—16 в'язнів, які не мають ні-чого, а навіть сісти. У таку келі-однокічку попадає й я, де нас було 16 жінок. Прогукую, де-давали ніяких. Отсе так у „ре-волюційно-протетарській“ дер-жаві, при комуністичній владі, а в той час, коли в „буржуазній“ в'язниці Франції навіть Горгу-лов, дійсний урядовий президен-т Франції, користується всім, що установлено для в'язнів у Франції, а в Совєтській

„Прогукую“ була лише тоді, як у день виводили нас до виходів, даючи досить хвилину до нашого розпоряд-ження. Наступає вечер, і вже збичте; ніхто вас нікуди не поведе, а оставляють у келі-тах звану „парашу“. Що хоч-те, те й робіть, але нехайте те повітря. Зате дуже часто серед нас багато відвідує ке-лі червоних кнзів з Чехи й з в'язничої адміністрації. Вони приходять з тексами й у-зброєні від ніг до голови. За-ходять задля власної приєм-ності, але при кождій такім по-визі треба було вставати й ви-шукуватися по військовому за-бляватися всьому; навіть пра-ти стояти струнко, бо треба бу-ло задовольнити пиху катови, на добу ввечір дається куси-бо він прийшов подивитися на по-сть жертви. За працю нас ді-усіх не забували. Житицтво подало близьку комісарчук, жидкам, в руках яких фактич-но знаходилися уся в'язнична колонія.

Кожда людина, що попадає в лауэрі Чека, мусить пробіти довгий шлях зізнань, допитів. А тому після трохденної го-стинності на Лукіянівці мене з іншими, яких було до вісім-надцять осіб, направили на Ека-терининську вул., Липки. Це одна з кращих частин старого Києва, де тепер Чека зробила свій осідок, куди „вільняй-ці“ гонимі червоного року бо-їться й ніс показати, звичай-но, поки не постане туля з „ла-сці“ Чека. Ці проводи на Ека-терининську зварили практич-но під ніч. На першу ніч

я попадає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у-заледеві б'ймає згорі, осві-тлюючи келію, щоб розізнати по-тємноту. Людина нікого немо-же бачити, але очі вартового, відкриваються в свій час імена і часто-густо сідають, стежать та пильно за нею. Тут людину по-падає в загальну келію, а потім доволось відділати „се-кретно-оперативну“ однокічку. Мусу зазначити, що люди-на, попавши в цей відділ, мусить попроситися зі світом і людям, бо наступає повна ізо-ляція, повна відірваність від світу й життя. Людина знахо-диться в маленькій кілочці-однокічці, без вікна; правда, у

